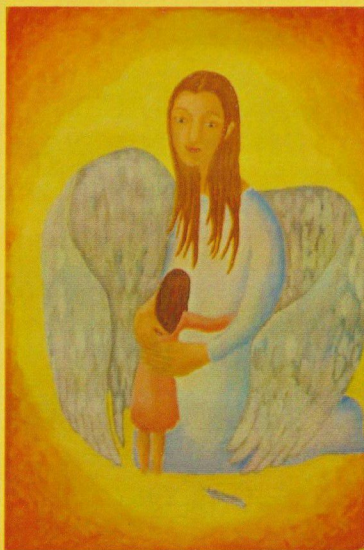

МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

Навчально-науковий інститут
соціально-педагогічної та мистецької освіти

**ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА І ОСВІТА:
ТРАДИЦІЇ, СУЧАСНІСТЬ, ПЕРСПЕКТИВИ**

*МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(м.Мелітополь, 24-25 жовтня 2013 року)*

УДК: 168.522:7.072.2:378.1:78(063)

ББК: 71.4 (0)

X 98

Друкується згідно з рішенням Вченої ради

Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького протокол №3 від 8.10.2013 р.

Художня культура і освіта: традиції, сучасність, перспективи: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Мелітополь, 24-25 жовтня 2013 р.) / Відпов.ред. Н.А.Сегеда. – Мелітополь: Видавництво Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького, 2013. — 135 с.

X 98

ISBN 978-617-7055-20-3

У збірнику висвітлено погляди сучасних представників науково-педагогічної думки в галузі мистецтва з питань щодо теоретико-методологічних засад художньої культури, теорії і практики мистецької освіти, проблем і специфіки художньої культури сьогодення, спадкоємності епох; формування музично-педагогічного професіоналізму і професійної майстерності вчителів мистецтва та інноваційні тенденції в галузі різнорівневої мистецької освіти. Окреслені проблеми порушували учасники Міжнародної науково-практичної конференції “Художня культура і освіта: традиції, сучасність, перспективи”.

Матеріали конференції будуть цікавими для студентів факультетів мистецького спрямування, магістрантів, аспірантів, вчителів і викладачів мистецьких дисциплін.

Відповідальність за наукову коректність і оригінальність текстів несуть їх автори.

УДК: 168.522:7.072.2:378.1:78(063)

ББК: 71.4(0)

© Н.А.Сегеда, 2013

© Видавництво Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького, 2013

ISBN 978-617-7055-20-3

ЗМІСТ

1. Алексійчук О.С. ОЛЕКСАНДР ДЗБАНІВСЬКИЙ – ВИДАТНИЙ ДІЯЧ УКРАЇНСЬКОЇ ОСВІТИ І КУЛЬТУРИ ПОЧАТКУ ХХ СТ.	6
2. Андрієвська Н.Ф. ДИТЯЧЕ ДОЗВІЛЛЯ ЯК РЕСУРС МУЗИЧНО-СТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ І ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ.....	8
3. Андрієвський Б.М. РЕЛІГІЙНО-ОБРЯДОВА І НАРОДНА ПІСЕННІСТЬ КРИМСЬКИХ ТАТАР ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ЕТНІЧНОЇ КУЛЬТУРИ.....	10
4. Андрієвський Ф.Р. ПРИРОДНИЧО-ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТКА ПРИАЗОВ'Я ЗАПОВІДНИК “КАМ'ЯНА МОГИЛА” В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ТУРИСТИЧНИХ КРОСКУЛЬТУРНИХ КОМУНІКАЦІЙ.....	12
5. Антоненко О.М. ПРОВІДНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ АМАТОРСЬКОЇ ХОРОВОЇ КУЛЬТУРИ ЗАПОРІЗЬКОГО КРАЮ ПЕРІОДУ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ.....	14
6. Асададзе Р.Ф. ХУДОЖЕСТВЕННОЕ ПЕРЕОСМЫСЛЕНИЕ СВОБОДЫ ВЫБОРА ЛЮБВИ В ТВОРЧЕСТВЕ Ф.САГАН И В.ТОКАРЕВОЙ ПОЗДНЕГО ПЕРИОДА	17
7. Асрян Л.Л. ДИРИГЕНТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ВОЛОДИМИРА ВАСИЛЕВИЧА ЯК ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН ЛЬВІВСЬКОЇ МУЗИЧНО-ВИКОНАВСЬКОЇ ШКОЛИ	20
8. Ачкеєва О.В. ОСОБЕННОСТИ ТЕХНИЧЕСКИХ ПРИЕМОВ В ЭСТРАДНО-ДЖАЗОВОМ ВОКАЛЕ.....	22
9. Бабакова А.В. ЗМІСТ ДИРИГЕНТСЬКО-ХОРОВОЇ ОСВІТИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ В УКРАЇНІ.	25
10. Багрій Т.Є. ПРОФЕСІЙНЕ САМОВДОСКОНАЛЕННЯ МУЗИКАНТА-ПЕДАГОГА В ПРОЦЕСІ ДИРИГЕНТСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ	27
11. Варнавська Л.І. КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ В МИСТЕЦЬКО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ОСВІТІ	28
12. Василенко Л. М. ПРОБЛЕМА ГЕДОНІСТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ ВОКАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ	30
13. Власенко Е.А. ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛОГІЧНОСТІ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ МИСТЕЦЬКОГО ПРОФІЛЮ	32
14. Врубель Г.В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	34
15. Голка О.В. СИСТЕМНІСТЬ ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОГО ОПАНУВАННЯ КУЛЬТУРИ ВОКАЛЬНОГО ВИКОНАВСТВА	36
16. Гулеско І.І. КУЛЬТУРОЛОГІЧНО-ОСВІТНІ ВИМИРИ СУЧАСНОЇ ІНФОРМАЦІЙНО-МУЗИЧНОЇ ОСВІТИ	38
17. Дементьєва А.Е ЗМІСТ СУЧАСНОЇ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО МУЗИКАНТА-ПЕДАГОГА	40
18. Хе Івень ОСОБЛИВОСТІ МУЗИЧНОГО ІНТОНУВАННЯ У ВИКОНАВСЬКІЙ ПРАКТИЦІ СТУДЕНТІВ ІЗ КИТАЮ	42
19. Ігнатенко Н.В. ПЕДАГОГІЧНЕ ТЕСТУВАННЯ В СИСТЕМІ ОРГАНІЗАЦІЇ КОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ	43
20. Карельська Є. КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПРОСТІР МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В КОНТЕКСТІ МЕТОДОЛОГІЧНОГО ЗБАГАЧЕННЯ МУЗИКОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	46
21. Катюха С.М. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	48

22. Квєтков М.М. МУЗИЧНИЙ ПРОФЕСІОНАЛІЗМ ЯК ДЖЕРЕЛО КУЛЬТУРОТВОРЕННЯ	50
23. Коваленко Л.В. ПРОБЛЕМА КОНЦЕРТНО-СЦЕНІЧНОЇ ВИТРИМКИ У ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ	52
24. Кононихін В.П. РОЛЬ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ-МУЗИКАНТІВ	54
25. Кулакевич О.А. СТРУКТУРА ОРГАНІЗАЦІЇ СТУДЕНТСЬКОГО ХОРОВОГО КОЛЕКТИВУ	56
26. Латишева Т.В. НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПЕДАГОГІКИ СПІВРОБІТНИЦТВА У МУЗИЧНОМУ СТАНОВЛЕННІ УЧНІВ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ ТЕХНІЧНИХ ЛІЦЕІВ	57
27. Лисенко Я.О. МУЗИЧНЕ ПРОСВІТНИЦТВО ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ У 50 - 70-Х РОКАХ ХХ СТОЛІТТЯ	59
28. Матвєєва О. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ПОТЕНЦІАЛУ ДИСЦИПЛІНИ "ПОСТАНОВКА ГОЛОСУ" У ЕСТЕТИЧНОМУ ВИХОВАННІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА У КОНТЕКСТІ МОЛДАВСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ КУЛЬТУРНИХ ВЗАЄМИН	62
29. Мартинюк А.К. ТВОРЧА СПАДЩИНА ІОНА І ДОЙНИ АЛДЯ-ТЕОДОРОВИЧИВ У КОНТЕКСТІ МОЛДАВСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ КУЛЬТУРНИХ ВЗАЄМИН	64
30. Мартинюк Т.В. КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВГЕНІЇ УРСУ НА ПЕРЕТИНІ ХХ-ХІ СТОЛІТЬ	66
31. Мержева Л.Ф. ФЕНОМЕН ДИРИГЕНТСЬКО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕХНІКИ ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	69
32. Міронов В.В. СТАНОВЛЕННЯ АРХІВНО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ГАЛУЗІ ТЕАТРОЗНАВЧОЇ УКРАЇНІСТИКИ	71
33. Мітева А.М. ДИРИГЕНТСЬКА КОМПЕТЕНЦІЯ У СТРУКТУРІ МУЗИЧНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	74
34. Мітлицька В.А. Черняк Є.Б. КАМЕРНО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНЕ АНСАМБЛЕВЕ ВИКОНАВСТВО КАТЕРИНОСЛАВЩИНИ СЕРЕДИНИ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.	76
35. Міщенко С.П. ЧИТАННЯ НОТ З ЛИСТА – НЕОБХІДНА НАВИЧКА КОНЦЕРТМЕЙСТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	79
36. Назаренко І.М. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ВИКОНАВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА УРОКАХ МУЗИКИ	80
37. Панченко Г.П. ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ЕСТЕТОТЕРАПІЇ У ПЕДАГОГІЧНОМУ ПРОЦЕСІ	82
38. Переверзева О.В. ПОЛІФУНКЦІОНАЛЬНІСТЬ КОНЦЕРТМЕЙСТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ШКОЛІ МИСТЕЦТВ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	84
39. Підварко Т.О. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ МУЗИЧНО-ВИКОНАВСЬКОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ	86
40. Покатильська Г.В. РОЛЬ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У САМОСТІЙНИЙ РОБОТІ СТУДЕНТІВ	88
41. Приходько Л.О. СУТНІСТЬ ТА СТРУКТУРА ХУДОЖНІХ СМАКІВ СТАРШОКЛАСНИКІВ	90
42. Пушкарюк С.Т. СТАНОВЛЕННЯ МИСТЕЦТВА ХОРОВОГО СПІВУ НА ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ	92

43. Ратко М.В. ЕСТЕТИЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ЯК ЧИННИК ГАРМОНІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	94
44. Ржевська М. Ю. МИХАЙЛО ЧЕМБЕРЖІ – ТЕОРЕТИК І ОРГАНІЗАТОР ПРОФЕСІЙНОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ	96
45. Ришкевич О.В. СОВРЕМЕННЫЕ ТРЕБОВАНИЯ К МУЗЫКАЛЬНО-ИСПОЛНИТЕЛЬСКОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ МУЗЫКАЛЬНОГО ИСКУССТВА	99
46. Романцова С.О. Романцов С.С. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ МУЗИЧНО-РИТМІЧНОГО ВІДЧУТТЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З РИТМІКИ	100
47. Савлук І.В. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОГО ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ	103
48. Сегеда Н.А. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ЛЮДИНОЦЕНТРОВАНОЇ І КУЛЬТУРОВІДПОВІДНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ТА ХОРЕОГРАФІЇ	105
49. Солодовнік Л.В. КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МЕТОДОЛОГІЇ ПІЗНАННЯ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДНО-ВИХОВНОЇ МОДЕЛІ МУЗИЧНО-МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ	108
50. Сопіна Я.В. Стотика І.Г. ГОТОВНІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	110
51. Таравська Я.В. Гудзь В.В. ОСОБЛИВОСТІ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ	112
52. Федоров М.П. Федорова О.В. СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ ПІДГОТОВКИ ТВОРЧОГО ПЕДАГОГА-ВИХОВАТЕЛЯ ДО РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ	114
53. Харченко Ю.Т. ФОРМУВАННЯ ОСНОВ ПЕДАГОГІЧНОЇ ІМПРОВІЗАЦІЇ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	118
54. Чжан Цзянань ТЕМБРОВО-АКУСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САКСОФОНА В РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ ГРИ НА ДУХОВИХ ІНСТРУМЕНТАХ ХІХ СТОЛІТТЯ	120
55. Чембержі М. І. ДО ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КОМПОЗИТОРІВ В СУЧАСНИХ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ УМОВАХ	123
56. Червонська Л.М. Палагнюк О.І. РОЗВИТОК СПІВАЦЬКОГО ГОЛОСУ УЧНІВ СТАРШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	125
57. Ли Чжаофен ПСИХО-БІОЛОГІЧНА СУТНІСТЬ ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ	127
58. Чиркова С.В. ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ	130
59. Чорна Н.Б. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МИСТЕЦЬКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	132

стверджувати, що неодмінною характерною ознакою професійного хорового мистецтва є застосування методу розбудови художньої композиції, базованого на потенціях до розвитку та перетворень, притаманних не тільки звуковому матеріалу, а й змістовним компонентів твору, які у системі музично культури загалом, і хорового виконавства.

Важливими елементами музично-професійної культури є не тільки збереження творів і письмових свідчень про виконавців, манеру гри на окремих інструментах, а й, здавалося б, незначні факти з музичного життя країн, окремих регіонів, великих міст, містечок та селищ.

Відтак, маємо всі підстави стверджувати, що реальністю професійного хорового мистецтва і його найважливішими культурно твірними чинниками у майбутньому продовжують залишатися яскраві творчі індивідуальності, осередки культивування музики, засоби та місця передачі практичного досвіду, збереження традицій.

Коваленко Л.В.

концертмейстер кафедри теорії і методики музичної освіти та хореографії
Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана
Хмельницького

ПРОБЛЕМА КОНЦЕРТНО-СЦЕНІЧНОЇ ВИТРИМКИ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ТА ЗАРУБІЖНІЙ НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Складність вирішення проблеми розвитку концертно-сценічної витримки полягає в тому, що практична фахова підготовка майбутніх учителів музики за своїм змістом є поліфункціональною і професійні якості студентів передбачають наявність цілого комплексу загальнопедагогічних, психологічних, музично-естетичних знань та сформованість різноманітних музично-виконавських умінь (інструментальних, хормейстерських, вокальних тощо).

У науковому доробку психологів педагогів-музикантів, музикознавців Л. Бочкарьова, О. Готсдинера, Г. Когана, Г. Нейгауза, В. Петрушина, С. Савшинського та інших відповідними синонімічними значеннями названої проблеми виступають визначення "естрадне хвилювання", "страх сцени", "формування оптимального сценічного стану", "сценічна саморегуляція", "формування готовності до виступу" тощо. При всьому розмаїтті визначень, суть проблеми залишається постійною – наявність стресового протиріччя у музично-виконавській діяльності. З одного боку, публічний концертний виступ

як завжди залишається змістом, бажаною метою будь якого виконавського мистецтва, засобом самореалізації музиканта, з іншого боку, руйнуючий вплив стресових факторів досягає максимальної сили саме в концертно-сценічних умовах.

У процесі визначення змісту поняття "сценічна витримка" за допомогою аналізу та сумарного поєднання змістів вербальних одиниць, що входять до його складу ми отримали наступне:

а) сценічний (у значенні сценічної дії) - змістове наповнення сценічної дії, яке залежить від володіння виконавцем сценічної майстерністю та опосередковане його минулим життєвим досвідом

б) витримка – психофізіологічний стан людського організму, котрий характеризується гармонічною збалансованістю фізіологічної зручності та психоемоційного комфорту, є показником фізичного здоров'я (чи нездужання) людини.

Проаналізувавши вказане вище, ми сформулювали робоче визначення сценічної витримки майбутнього педагога-музиканта як стану збалансованої психологічної та фізичної готовності до створення індивідуальної інтерпретації музичного твору та досконале донесення її до слухацької аудиторії у процесі концертного виступу.

Як відзначають науковці, музикант на сцені знаходиться під подвійним тиском стресових факторів підсумкового виступу та публічності, тому будь-який сценічний виступ може розглядатися як підсумкова діяльність у екстремальних умовах. Кожен з митців підкреслює свою грань у визначенні причин успішності чи неуспішності концертно-сценічної діяльності К.С.Станіславський вважав причиною хвилювання підвищену самозакоханість і гордість виконавця, який не отримав підтвердження. Г.М.Коган розглядав перебільшену скромність і невіру в свої здібності як перепону до впевненості у сценічному виконанні.

Причини сценічного стресу відносяться до глибинних, смислотворчих процесів особистісного становлення музиканта. Тут ми можемо спостерігати наступні протиріччя:

- 1) особливості професійної мотивації, рання професіоналізація і в той же час інфантильність студентів педагогічно-мистецьких факультетів.
- 2) надвисокі вимоги як від зовнішніх "інших" (як правило педагогів та батьків), так і нереалістично високий рівень внутрішніх домагань.

Віднайдення необхідного емоційного балансу співіснує з проблемою творчої та "сценічної переконаності", що забезпечує оптимальний ступінь занурення свідомості музиканта в емоційно-художній контекст та обумовлює

сценічні впевненість та переконливість артиста, тобто впевненість у правильності того, що він робить на сцені (за Б.Захавою це визначається як "сценічна віра").

Проаналізувавши викладене вище, ми можемо орієнтовно визначити структуру сценічної витримки музиканта-виконавця: когнітивний компонент передбачає знання про методи, зміст та засоби виконавської діяльності музиканта-піаніста (обмеження водимо відповідно до проблематики); психічні процеси, які супроводжують публічне (тобто сценічне) виконання музичних творів; музичне мислення; емоційно-вольовий компонент містить уміння і навички саморегуляції, та самовиявлення виконавського задуму під час публічного виступу; діяльнісно-творчий компонент передбачає володіння виконавською технологією та доцільним її використанням у створенні та втіленні художнього образу; особистісний компонент – включає музичні здібності, музичність, творчу уяву, індивідуальний виконавський тезаурус та розвинений музично-сценічний досвід.

Кононихін В.П.

викладач кафедри оркестрових інструментів і музичного мистецтва естради
Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана
Хмельницького

РОЛЬ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ-МУЗИКАНТІВ

Сучасний етап розвитку культури характеризується низкою кризових феноменів і тенденцій як національно-культурного так і глобального масштабу. Сюди передусім можна віднести так звану кризу "технократичної домінанті" та, як її наслідок, і екологічну кризу. Загрозливих показників набуває криза духовності загалом, та такі її окремі прояви, як дегуманізація суспільного буття, знецінення особистісних властивостей людини, криза соціалізації особи, зниження соціально-рольової активності індивіда, девальвація інтелектуальної діяльності, глобальна освітня криза тощо [1; 3].

Уважне вивчення розвитку культури відкриває додаткові можливості встановлення й обґрунтування принципових залежностей між специфікою світосприйняття людини та конкретно-історичною епохою її культурного буття. Можна навести багато прикладів, які образи або емоції виникають у людини, коли вона, наприклад слухає музику тієї чи іншої епохи, тут слід зазначити, що у підготовленої людини (людини всебічно розвинутої) будуть одні образи та емоції, а у людини непідготовленої (з вузьким світоглядом) або підготовленої в

іншому суспільному середовищі, будуть виникати зовсім інші образи та емоції, а, можливо, й відсутні зовсім.

Одним з ефективних чинників виходу з такого культурно-кризового стану є, на нашу думку, постать вчителя, її важлива роль прослідковується у всі часи розвитку людської спільноти.

Громадськість делегує вчителю відповідальне завдання передавати підростаючому поколінню безцінні зерна знань всесвітнього досвіду людства, накопиченого у процесі тисячолітніх спостережень і експериментів, боротьби думок і жертв в ім'я істини. Найважливіші знання покликані до життя, це знання, які набуті у процесі еволюції людства необхідні і сьогодні. Вони являють собою великий спадок і послання людства, як минулих поколінь, так і досягнень сьогодення.

Теоретично, музиканту необхідно самому акумулювати в собі естетичні досягнення людства в історії і сьогодення, постійно бути на вістрі досягнень естетики і науки свого часу, як, наприклад, М. Глінка, в свій час, під впливом досягнень у розвитку транспорту написав "Попутну пісню".

Також необхідно бути уважним стосовно підбору репертуару, прислухатись до порад вчителя, взяти собі за правило: об'єм класичної музики повинен складати не менше 50%; 25-30% - народної і 20-25% сучасної та інших напрямків.

Наш час ознаменовано кардинальними зрушеннями у культурі, науці, освіті, на величезній соціальній арені, зміною системи цінностей, світосприйняття і глибокої культурній трансформації. На зміну механічному світосприйняттю настає розуміння життя, природи і суспільства з більшою глибиною і єдністю. Спостерігається прискорення інтегративних тенденцій, що проявляється у процесі глобалізації усіх сфер життя суспільства. Нове сприйняття реальності має великий вплив на всі сфери культури і освіти, науки і громадського життя.

Координальні зміни у сучасному суспільстві вимагають концептуальних змін і процесу навчання, новітніх, системних рішень в організації структури і змісту освіти. У наш час активно проводяться пошуки нових педагогічних підходів і правил, завдяки яким з'явиться можливість надати динаміку розвитку педагогіці XXI століття.

ЛІТЕРАТУРА

1. Богуцький Ю.П. Самоорганізація культури: онтологія, динаміка, перспективи / Ю.П.Богуцький. - К.: Веселка, 2008. – с.6
2. Михайлов Б. Петроглифы Каменной могилы: семантика, хронология, интерпретация / Б.Михайлов. - Запорожье: Дикое поле, 1999. – С.6-12.